

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота магістра
з теми: **«ФУНКЦІОНАЛЬНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ В
АНГЛІЙСЬКІЙ ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ ХІХ-ХХ СТ.»**

Виконала: студентка 2 курсу,
групи Ang1-M19z
спеціальності 014 Середня освіта (Мова і
література (англійська) з додатковою
спеціальністю Середня освіта «Мова і
література (німецька)»

Дем'янець Ірина Василівна

Керівник: Галайбіда О.В., кандидат
філологічних наук, доцент, доцент
кафедри англійської мови

Рецензент: Беркещук І.С., кандидат
філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української мови

Кам'янець-Подільський – 2020 р.

ПЛАН

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. АНТРОПОНІМИ ЯК ОБ’ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	7
1.1 Антропоніміка як розділ ономастики, функції та види антропонімів.....	7
1.2 Етимологічні та семантичні особливості англійських особових імен.....	15
1.3 Сучасні тенденції вивчення власних назв	19
Висновок до розділу.....	23
РОЗДІЛ 2. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ КОЛОРИТ АНТРОПОНІМІВ У ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ	25
2.1 Лінгвокультурологічний аспект функціонування антропонімів у сучасній англійській мові.....	25
2.2 Інтерпретація культурно значущих антропонімів у художньому тексті....	30
Висновок до розділу.....	39
РОЗДІЛ 3. ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТРОПОНІМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ	41
3.1 «Промовисті» імена в англійській художній літературі	41
3.2. Художньо-зображальні функції антропонімів у творах В. Теккеря.....	46
3.3 Особливості та етимологія найменувань у трилогії «The Lord of the Rings».....	51
3.4 Жанрове обумовлення функціонування антропонімічних номінацій у художніх текстах.....	56
Висновок до розділу.....	63

ВИСНОВКИ.....	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	68
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ.....	73
СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ.....	74

Антропоніми є особливим мовним явищем, що присутнє у кожній мовній системі та вимагає всебічного мовознавчого дослідження. Вони виконують вагомі соціальні та культурні функції, , допомагають ідентифікувати особистість, визначити її соціальний статус.

Вивченням власних назв у художньому тексті сьогодні цікавиться багато вчених-лінгвістів, зокрема Л. Белей, Ю. Карпенко, О. Фоякова Н. Васильєва, А. Критенко, М. Рудяков, М. Бережна, В. Михайлов, А. Романенко, О. Сколоздра, Я. Шебештян, В. Брайт, О. Есперсен та інші.

З кожним роком кількість письменників, чиї твори стають матеріалом антропонімічного дослідження, зокрема, ролі антропонімів у структурі художнього тексту, безперервно зростає.

Актуальність дослідження зумовлена потребою подальшого вивчення проблем літературної ономастики, значення імен персонажів для розуміння та інтерпретації художнього твору. Антропонім як лексикологічний феномен викликає чимало труднощів під час аналізу літературних текстів. Вирішити цю проблему означає зробити глибокий аналіз цього явища, щоб зрозуміти його характер і механізми роботи, тому вивчення даної проблеми є актуальним і повинно продовжуватися, незважаючи на численні дослідження в царині літературно-художньої ономастики та антропоніміки зокрема.

Мета дипломної роботи – дослідити специфіку використання та функційно-семантичне навантаження антропонімічного простору в творах англійської літератури XIX – XX ст.

Для досягнення цієї мети у роботі поставлені такі **завдання**:

- з'ясувати основні поняття і терміни ономастики, та літературної ономастики зокрема;
- проаналізувати функціонування антропонімів та антропонімічних номінацій, їх семантичні характеристики як лексичних одиниць;
- дослідити стилістичну та текстотвірну функції антропонімів та антропонімічних номінацій, вжитих у прозових творах англійської літератури

XIX – XX ст.;

Об’єктом дослідження магістерської роботи виступає мова художніх творів XIX – XX ст. як основний елемент художнього тексту.

Предметом вивчення є особливості функціонування антропонімів та антропонімічних номінацій, виявлених в аналізованих прозових творах англійської літератури XIX – XX ст.

Сформульовані завдання і аналізований матеріал визначили **методи** дослідження. Основним методом даного дослідження є описовий, бо лише синхронічне моделювання допоможе нам визначити функціонування антропонімів художніх творів XIX – XX ст. Також у дослідженні присутній порівняльний метод, за допомогою якого здійснюється аналіз розвитку антропонімікону XIX – XX ст., метод загальної вибірки. Аналізуючи власні назви у текстах оригіналу та перекладу, також використовувався зіставний метод.

Матеріалом дослідження є твори В. Теккерея, О. Вайльда, Дж. Толкіна, Ш. Бронте, О. Хакслі.

Наукова новизна роботи полягає у визначенні стилістичної та текстотвірної функцій антропонімів в англійській художній прозі XIX-XX століття.

Теоретичне значення полягає у розширенні розуміння функцій антропонімів та їх стилістичного навантаження, поглибленні аналізу функціонування антропонімів у художніх творах.

Практична цінність одержаних результатів виявляється в тому, що вони можуть бути використані при укладанні коментарів аналізованих творів, в курсах зі стилістики англійської мови, лінгвістики тексту, лексикології англійської мови та інших відповідних спецкурсах, лінгвістичному аналізу художнього твору.

Апробація. Основні результати дослідження були представлені на звітній науковій конференції студентів і магістрантів Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка за підсумками науково-

дослідної роботи у 2019-2020 навчальному році (Кам'янець-Подільський, квітень 2020 р.), VIII Міжнародній студентській Інтернет-конференції «Англійська мова у міждисциплінарному контексті безперервної освіти», 1-7 квітня 2020 р., II Міжнародній науково-практичній конференції «Мова та мовлення: лінгвокультурологічний, комунікативний та дидактичний аспекти» (Кам'янець-Подільський, 20-21 листопада, 2020 рік).

Публікації. Основні положення магістерської роботи висвітлено у двох статтях:

1. Дем'янець І. «Функціональне навантаження антропонімів в англійській художній прозі XIX-XX ст.». *Матеріали VIII Міжнародної студентської Інтернет-конференції “Мова у міждисциплінарному контексті безперервної освіти”* Кам'янець-Подільський, 1-7 квітня 2020 р., С. 122-126.
2. Дем'янець І. «Стилістичні функції онімів у романах Джорджа Орвелла». *Мова та мовлення: лінгвокультурологічний, комунікативний та дидактичний аспекти : збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції*, м. Кам'янець-Подільський, 19-20 листопада 2020 р. С.45-48.

Структура і обсяг роботи. Магістерська робота складається із вступу, трьох розділів з висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел, списку джерел ілюстративного матеріалу та лексикографічних джерел. Загальний обсяг роботи – 75 сторінок.

ВИСНОВКИ

Літературна ономастика належить до актуальних напрямів лінгвістики, є важливою ланкою теорії тексту та лінгвостилістики.

Сучасне вивчення антропонімів у функціональному аспекті набуває нового осмислення. Англійська художня проза XIX-XX століття наповнена різноманітним за функціональним навантаженням антропонімічним матеріалом. Антропонімікон будь-якого літературного твору є носієм певної інформації та виступає важливим художньо-зображальним засобом, потужним виразовим фактором, яким вміло послуговуються майстри слова. Адже часто автори підбирають імена своїм персонажам, визначивши спочатку їх соціальний статус, сімейний стан, національність, вік, особливості характеру, зовнішності тощо. У художньому творі власні назви стають могутнім виразовим, характеристичним засобом, мають високу прагматичну наснагу. Письменник добирає імена своїм персонажам, уже обміркувавши їх характер та особливості, знаючи їх роль у розвитку сюжету.

Формування антропонімів в англійській мові залежить від їх семантичних та фонетичних особливостей і має свої унікальні аспекти.

У роботі з'ясовано основні поняття і терміни літературної ономастики зокрема, проаналізовано функціонування антропонімів та антропонімічних номінацій, їх семантичні характеристики як лексичних одиниць, досліджено стилістичну та текстотвірну функції антропонімів та антропонімічних номінацій, вжитих у прозових творах англійської літератури XIX – XX ст. Визначено, що антропоніми можуть виконувати номінативну, ідеологічну, локалізаційну, соціологічну, дейктичну, оцінну, характеристичну та інші функції. Проте саме розуміння та правильне інтерпретування читачами художнього тексту є тією функцією антропонімів, що закладена у мікро- та макроконтекстах. Визначено, що домінантними у прозових творах є антропоніми, котрі виконують номінативну функцію, вони і складають основу всього антропонімікону проаналізованих нами прозових творів.

Також ми дійшли висновку, що здебільшого основне значення у характеристиці своїх носіїв мають характеристичні антропоніми, адже саме вони суттєво виражають художній задум автора. Такі антропоніми можуть давати інформацію про сімейний стан, вік, риси зовнішності та характеру, соціальний статус персонажа тощо.

Відомі майстри слова В. Теккерей, О. Вайльд, Дж. Толкін, Ш.Бронте, О. Хакслі уважно та дбайливо продумали використання кожного компоненту номінаційного простору антропонімів у своїх творах, забезпечивши таким чином їхнє смислове та естетичне наповнення. У творах цих письменників кожне слово виконує функції, які задумав автор згідно з художнім замислом свого твору. Імена героїв також є чітко продуманим елементом художнього твору. Підбираючи імена своїм персонажам, перш за все автори враховують їхні індивідуальні особливості, адже часто найменші тонкощі змісту тексту приховані саме в антропонімії, і лише самостійно аналізуючи той чи інший художній текст, читач може зрозуміти прагматичний замисел письменника.

Зміст, тематика та жанрові особливості твору є ключовими факторами, що зумовлюють різнопланове використання, організацію та функціональне навантаження антропонімічних одиниць. Аналіз антропонімів обраних англійських художніх текстів засвідчив, що власна назва є надзвичайно багатоплановим компонентом художнього тексту, який може реалізувати свої численні можливості як засіб творення образу відповідно до жанрових особливостей твору та авторських завдань.

Крім того, проведене дослідження дає підстави стверджувати, що жанрово-стилістична приналежність художнього тексту також зумовлює вибір автором використовуваних в ньому антропонімічних номінацій, Англійська художня проза XIX–XX ст. дала унікальні приклади використання антропонімів у різножанрових художніх текстах. Проведений аналіз власних назв у художніх творах сатиричних, ліричних, науково-фантастичних та фентезійних жанрів дає можливість говорити про те, що ім'я в літературі має особливе стилістичне навантаження і володіє власними стилістичними

функціями, тобто перетворюється на своєрідний стилістичний прийом. Вони передають ставлення мовця до дійсності та певні особливості його світосприйняття. Антропоніми відіграють важливу роль у художньому тексті, бо виконують різноманітні стилістичні та експресивні функції.

Становлення літературної ономастики, та антропоніміки зокрема, ще продовжується. Науковці активно займаються вивченням власних назв та їх функціонального навантаження, тому зважаючи на це, вважаємо доцільним підкреслити перспективність подальшого дослідження антропонімікону на матеріалі художніх прозових творів для більш глибокого розуміння і осмислення смислової значущості, які несуть в собі власні імена. Продовжуючи дане дослідження в подальшому, варото звернутися до розгляду промовистих імен у різних жанрах художньої літератури. Можемо припустити, що і в таких дослідженнях вибір імен персонажів буде в певною мірою визначатися літературним напрямком і жанровою приналежністю художнього тексту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Белей Л.О. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії : монографія. Ужгород, 2002. 176 с.
2. Белей Л.О. Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії ХІХ-ХХ ст. : монографія. Ужгород, 1995. 119 с.
3. Белей Л. О. Як „промовляють” імена літературних персонажів: про мовні засоби української літературно-художньої антропонімії. *Мовознавство*. 2002. № 1. С. 23–31.
4. Бережна М. В. Антропонімія дитячої літератури жанру фентезі. // Запорізький нац. ун-т. *Нова філологія*. Збірник наукових праць. Запоріжжя, 2007. №27. С. 142-148.
5. Васильева Н. В. Собственное имя в мире текста. Москва, 2009. 224 с.
6. Вейнрейх У. О семантической структуре языка . *Новое в лингвистике*, 1970. Вып. 5. С. 163–248.
7. Вербич С. Сучасна українська онімна лексика: функціональний аспект. *Вісник Національної академії наук України*. 2008. № 5. С. 54–60.
8. Виноградов В. В. О теории художественной речи. Москва, 1971. 127 с.
9. Виноградов В. С. Введение в переводоведение (общие и лексические вопросы) М. : Издательство института общего среднего образования РАО, 2001. 224 с.
10. Вінтонів Т. М. Реальна онімія як засіб образності в історичній оповіді : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата філол. наук : 10.02.15. Донецьк, 2008. 26 с.
11. Воркачев С. Г. Лингвокультурология, языковая личность, концепт: Становление антропоцентрической парадигмы в языкознании. *Филологические науки*. 2001. № 1. С. 64 – 72.
12. Галиуллина Г.Р. Татарская антропонимия в лингвокультурологическом аспекте: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра філол. наук. Баку, 2009. 40 с.

13. Гнаповська Л.В. Лінгвокогнітивні та лінгвокультурологічні характеристики англійських антропонімів германського походження: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Київ, 1999. 16 с.
14. Горбаневский М. В. Ономастика в художественной литературе : *Филологические этюды*. М. : Изд-во Ун-та дружбы народов, 1988. 87 с.
15. Жайворонок В. В. Проблема концептуальної картини світу та мовного її відображення. *Культура народів Причорномор'я*, 2002. № 32. С. 51-53.
16. Ермолович Д.И. Имена собственные на стыке языков и культур. *Заимствование и передача имен собственных с точки зрения лингвистики и теории перевода*. Москва, 2001. 200с.
17. Ільченко В.І. Експресія власних назв як засіб публіцистики: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.01.08. Київ, 2003. 20 с.
18. Калашников А. Способы передачи значимых фамилий при переводе художественной литературы. *Лингвистика. Межкультурная коммуникация. Перевод*. 2004. С. 188–200.
19. Калінкін В. До визначення статусу поетики оніма як наукової дисципліни. *Проблеми слов'янської ономастики*: збірник наукових праць. Ужгород, 1999. С. 53–58.
20. Калінкін В. М. Теоретичні основи поетичної ономастики: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. філол. наук : 10.02.15. Київ, 2000. 36 с.
21. Карпенко О.Ю. Про літературну ономастику та її функціональне навантаження. *Записки з ономастики*: збірник наукових праць Одеського національного університету. Одеса, 2000. Вип. 4. С. 68–74.
22. Карпенко Ю. Пушкинский ономастикон «Повестей Белкина». *Русское языкознание*. Изд. 2. Киев, 1981. С.80-86.
23. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту : навч. посіб. Тернопіль, 2005. 316 с.

24. Крупеньова Т. І. Специфіка антропонімів у творах Оксани Забужко. *Записки з ономастики*. Одеса, 2011. Вип. 14. С. 119–125.
25. Крупеньова Т. І. Функції власних назв у драматичних творах Лесі Українки : монографія. Одеса, 2004. 160 с.
26. Кубрякова Е.С. Части речи в ономасиологическом освещении. Москва, 1978. – 115с.
27. Кухаренко В. Имя заглавного персонажа в целом художественном тексте // *Русская ономастика*: сб. науч. тр. Одесса, 1984. С. 109–117.
28. Лебедева, Е.А. Ономастикон произведения Дж.Р.Р. Толкина «Властелин колец»: структурный, семантический и функциональный аспекты: автореф. дис. на соискание степени канд. филол. наук. Ростов-на-Дону, 2006. 18 с.
29. Леонович О.А. Очерки английской ономастики. Пособие для преподавателей. Москва, 1994. 128 с.
30. Линтвар О. Художньо-стилістична своєрідність роману В. Теккерея «Ярмарок марнославства». *Філологічні науки (мовознавство)*. Кіровоград, 2013. С. 315-319.
31. Литвин Л. В. Ономастичний простір художнього твору і типи власних імен. *Мовні і концептуальні картини світу*. Київ, 2001. № 5. С. 124-128.
32. Личные имена в прошлом, настоящем, будущем: Проблемы антропонимики: Сб. статей. Институт этнографии имени Н. Н. Миклухо-Маклая. Москва, 1970. 344 с.
33. Лихачев Д.С. Поэтика древнерусской литературы. Изд. третье, доп. Москва, 1979.
34. Лотман Ю. До побудови теорії взаємодії культур (семіотичний аспект). *Сучасна літературна компаративістика: стратегії і методи*. Київ, 2009. С. 195—211.

35. Лукаш Г. П. Типологія конотопонімів. *Науковий вісник Чернівецького університету імені Юрія Федьковича. Слов'янська філологія*. Чернівці, 2007. Вип. 356-359. С. 315–318.
36. Магазаник Э. Б. Поэтика имен собственных в русской классической литературе. Имя и подтекст: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. филол. наук. Самарканд, 1966. 219 с.
37. Магазаник Э. Б. Ономастика или „говорящие имена” в литературе. Ташкент, 1978. 146 с.
38. Мельник Г.І. Міркування про теоретичні засади літературної ономастики. *Записки з ономастики*. Одеса, 2008. №11. С. 20–28.
39. Мельник М.Р. Ономастика творів Ліни Костенко: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Одеса, 1999. 20 с.
40. Михайлов В. Н. Собственные имена персонажей русской художественной литературы XVIII и первой половины XIX вв., их функции и словообразование : автореф. дис. на соискание уч. степени канд. филол. наук : 10.02.01. Москва, 1956. 31 с.
41. Михайлов В.Н. Специфика собственных имен в художественном тексте. *Науч. докл. высш. шк. Филологические науки*. 1987. № 12. С. 78-82.
42. Можарова Т. М. Стилiстичнi функцiї онiмiї поетичного тексту. *Лiнгвiстичнi дослiдження*. 2011. Вип. 31. С. 162–169.
43. Мудрова Н. В. Мовна гра як засiб поетики власних назв : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.15. Горлiвка, 2008. 18 с.
44. Немировская Т. В. Некоторые проблемы литературной ономастики. *Актуальные вопросы русской ономастики : сборник научных трудов*. Київ, 1988, С. 112–122.
45. Никонов В. А. Задачи и методы антропонимики. *Личные имена в прошлом, настоящем и будущем. Проблемы антропонимики*. Москва, 1970. С. 33–56.

46. Новикова М. Л. Хронотоп как отстраненное единство художественного времени и пространства в языке литературного произведения. *Филологические науки*. 2003. №2. С. 60–69.
47. Нямцу А. Е. Фантастические парадоксы человеческого мира. Черновцы: «Рута», 1998. 120 с.
48. Порпуліт О. О. Міфонімічний простір чарівної казки : безумовні та ймовірні міф оніми. *Записки з ономастики* : збірник наукових праць. Одеса, 1999. Вип. 1. С. 70–79.
49. Псурцев Д. В. К проблеме перевода и интерпретации художественного текста. *Перевод и дискурс*. Вып. 463. Москва, 2002. с. 16-26.
50. Ребрій О.В. Сучасні концепції творчості у перекладі. Харківський нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна. Харків, 2012. 376 с.
51. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава, 2006. 716 с.
52. Семенюк О. А. Язык эпохи и его отражение в сатирикоюмористическом тексте : монография. Кировоград, 2001. 368 с.
53. Стасюк Т. В. Відонімні утворення: структурно-семантичні і функціонально-стилістичні аспекти у мові сучасної публіцистики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Дніпропетровськ, 2005. 20 с.
54. Суперанская А.В. Общая теория имени собственного. Москва, 1973. 367 с.
55. Супрун В.И. Теоретические основы ономастики: учеб. пособ. Алматы, 2011. 187 с.
56. Сюсько М.І. Традиційні і сучасні погляди на природу власного імені. Ужгород, 1999. 32 с.
57. Усова О. О. Ономастикон художніх творів Миколи Хвильового: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. 10.02.01. Донецьк, 2006. 20 с.

58. Хлистун І. В. Функціонування антропонімів у художній мові поетів Київської школи. *Наукові записки. Філологічні науки (мовознавство)*. Кіровоград, 2015. Вип. 138. С. 389–392.
59. Хороший неймінг — перший крок до лідерства / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://antargo.com.ua/uk/stati/neyming.html> (дата звернення: 22.09.2020).
60. Чуб Т. В. Вплив поетонімогенезу на обрані можливості пропріальної лексики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.15. Донецьк, 2005. 21 с.
61. Чучка П.П. Шевченкова антропонімія. *Тези доповідей та повідомлень наукової конференції професорсько-викладацького складу, присвяченої 150-річчю з дня народження Т.Г. Шевченка*. Ужгород, 1962. С. 89–93.
62. Щетинин Л. Слова. Имена. Вещи. Ростов-на-Дону, 1996. 219 с.
63. Bright W. What is a name? Reflections on Onomastics. *Language and Linguistics*. Academia Sinica. Taipei. 2003. № 4. P. 669–681.
64. Debus F. Functions of names in literary text. *Onomastica*. 2003. Vol. 48. P. 5–15.
65. Levine N. These Are the UK's Most Popular Baby Names of 2017. Веб-сайт. URL: <http://www.refinery29.uk/> (дата звернення: 22.09.2020).
66. Smith E.C. *Personal Names: A Bibliography*. New York, 1965. 226 p.
67. Van Buren H. 1977. American ways with names. *Culture learning: concepts, applications, and research* / ed. R. Brislin. Honolulu: University of Hawaii Press, 1977. P. 111-130.
68. Nameberry. *2020 Most Popular Names* : веб-сайт. URL: <https://www.nameberry.com> (дата звернення 22.09.2020).

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

69. Теккерей В.М. Ярмарок суєти : Роман без героя / пер. з англ. О. Сенюк. Харків, 2003. 607 с.

70. Толкін Дж.Р.Р. Володар Перснів / пер. з англ. О. Фешовець. Львів: Астролябія, 2006. 1088 с.
71. Толкін Дж.Р.Р. Володар Перснів. У 3-х частинах / пер. з англ. К. Оніщук. Львів : Астролябія, 2013. – Ч. 1: 704 с.; Ч. 2: 576 с.; Ч. 3: 704 с.
72. Callaghan M. The Snob. 1934. URL : <https://linemoon.tistory.com/18>. (дата звернення 21.09.2020).
73. Graham Greene. The Comedians Viking. Penguin Random House 1966. 309 p.
74. Huxley A. Brave New World. 2002. 252 p. URL : <https://www.pdfdrive.com/aldous-huxley-brave-new-worldpdf-e58809675.html> (дата звернення: 12.09.2020).
75. Wilde O. The Picture of Dorian Gray. Penguin Random House, 2016, (Vintage Edition). 113 p.
76. Wilde O. The Sphinx without a Secret. 1887. URL : https://nanopdf.com/the-sphinx-without-a-secret_pdf (дата звернення: 10.09.2020).
77. Thackeray W.M. The Book of Snobs. 1848. 128 p. URL : <https://www.fulltextarchive.com/page/The-Book-of-Snobs/> (дата звернення: 10.09.2020).
78. Thackeray W.M. Vanity Fair. A Novel without a Hero. Hertfordshire : Wordsworth Editions Limited, 2001. 694 p.
79. Tolkien J.R.R. The Hobbit or There and Back Again. Marriner Books, 1999. 219p.
80. Tolkien J.R.R. The Lord of the Rings. Parts 1–3 / J.R.R. Tolkien. New York : Ballantine Books, 2006. Part 1: 462 p.; Part 2: 402 p.; Part 3: 494 p.

СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ

80. Ганич І.Д. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1985. 367 с.
81. Подольская К.В. Словарь русской ономастической терминологии. Москва, 1978. 196с.

82. Подольская Н.В. Словарь русской ономастической терминологии. Институт языкознания АН СССР. Москва, 1988. 192 с.
83. Рыбакин А.И. Словарь английских личных имен: 4000 имен. 3-е изд., испр. Москва, 2000. 224 с.
84. Словник української мови. Академічний тлумачний словник : веб-сайт. URL: <http://sum.in.ua/> (дата звернення: 18.09.2020).
85. Словник української мови : в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства / ред. І. К. Білодід. Київ, 1970-1980.
86. Cambridge Dictionary Online [Electronic Resource]: веб-сайт. URL: <http://dictionary.cambridge.org> (дата звернення 22.09.2020).
87. Dictionary by Merriam-Webster [Electronic Resource]: веб-сайт. URL: <https://www.merriam-webster.com/> (дата звернення: 08.07.2020).
88. Online Etymology Dictionary [Electronic Resource]: веб-сайт. URL : <https://www.etymonline.com/> (дата звернення 22.09.2020).
89. Lexilogos. English Dictionary [Electronic Resource]: веб-сайт. URL : <https://www.lexilogos.com/english/dictionary.htm> (дата звернення 22.07.2020).
90. Macmillan Dictionary [Electronic Resource]: веб-сайт. URL : <https://www.macmillandictionary.com/> (дата звернення 20.08.2020).